

Oğlan ve Baykuş



Jane MEADOW

Oğlan ve Baykuş

Jane MEADOW



Leo yedi yaşındaydı ve keşfetmeyi çok severdi. Bir gece kırmızı kapüşonlu sweatshirt'ünü ve yeşil lastik çizmelerini giydi. Küçük defteri ve kulağının arkasına sıkıştırdığı sarı bir kalemle bahçeye çıktı. Ay büyük ve yuvarlaktı, bahçe yumuşak gölgelerle doluydu. Leo ön dişlerinin arasındaki küçük boşluğu göstererek gülümsedi.



Babam kendi defteri ve bir kalemle dışarı çıktı. Koyu yeşil flanel gömleğini ve yuvarlak gözlüklerini takmıştı. "Ne duyuyorsun, Leo?" diye sordu. Leo kulak kabarttı. Gece boyunca yumuşak bir ötüş süzüldü. "Bir baykuş!" diye fısıldadı Leo. Babam kolunu Leo'nun omzuna attı. "Hadi bir gece gözlem günlüğü tutmaya başlayalım," dedi. "Gördüğümüz ve duyduğumuz her şeyi yazabiliriz."



Leo ve babam bahe bankında sessizce oturdular. Leo tarihi yazdı ve kk bir ay izdi. Sonra t yeniden duydular. Leo'nun bk kahverengi gzleri kocaman aıldı. "İte!" diye fısıldadı. Bir dalda, kalp eklinde beyaz yz olan solgun bir bayku, sessiz bir hayalet gibi oturuyordu. "Bu bir peeli bayku," dedi babam yumuak bir sesle. "ok sessiz olmalıyız ve uzaktan izlemeliyiz."



Her gece Leo ve babam defterleriyle bahçeye çıkıyorlardı. Baykuşun yumuşak tüylerini ve koyu gözlerini yazıyorlardı. Leo baykuşun kalp şeklindeki yüzünün resimlerini çiziyordu. Bazen baykuş başını çevirip tam onlara bakıyordu. Leo mutlu bir ürperti hissetti. "O da bizi izliyor," diye fısıldadı. "Ama biz uzak duruyoruz, değil mi baba?" "Evet," dedi babam. "Onun yabani kalmasına izin veriyoruz."



Bir akşam Leo yeni bir şey gördü. Yaşlı meşe ağacındaki bir delikten iki minik yavru baykuş kafalarını uzattı! Kabarık beyaz kafaları aşağı yukarı sallanıyordu. "Baba, koca bir baykuş ailesi var!" dedi Leo hızla yazarak. "Yavrular ne kadar küçük!" Babam gülümsedi. "Burada, bizim bahçemizde yaşıyorlar, Leo. Onları rahatsız etmemek için ekstra dikkatli olmalıyız." Leo ciddi bir şekilde başını salladı. Yavruları minik gagaları ve büyük yuvarlak gözleriyle çizdi.



Leo baykuşlar hakkında daha fazla şey öğrenmek istedi, bu yüzden yan komşusu Bayan Patel'e sordu. Bayan Patel bahçesindeydi, mor hırkasını giymiş ve elinde bir mala tutuyordu. "Baykuşlar mı?" dedi, kırışık gözleri pırıldayarak. "Baykuşları severim! Ama parlak bahçe ışıklarımı bütün gece açık tutuyorum. Bu onları rahatsız ediyor mu?" Leo bunu düşündü. "Belki," dedi. "Baykuşların avlanmak ve dinlenmek için karanlığa ihtiyacı var." Bayan Patel dikkatle dinledi. "Öyleyse ışıklarımı kapatacağım," dedi.



Leo baykuşlara yardım etmenin yollarını içeren bir liste yapmaya karar verdi. Yazdı: Işıkları loş tut. Gece sessiz ol. Yuvaya yaklaşma. Baykuş ailesinin bir resmini çizdi ve en üste "Lütfen baykuşlarımıza yardım edin" yazdı. Babam kopyalarını çıkarmasına yardım etti. "Bunları komşularla paylaşabilirsin," dedi babam. "Bu, yaban hayatına saygı duymanın harika bir yolu." Leo gurur duydu. Gülümserken çilleri dans ediyor gibiydi.



Leo ve babam komşuların evlerine yürüdüler. Leo posterini kaldırıp baykuşları anlattı. "Çok fazla ışık onları rahatsız ediyor," dedi. "Geceleri daha az ışık kullanabilir misiniz?" Komşuların çoğu evet dedi. Huysuz bir komşu, "Ama ben ışıklarımı seviyorum!" dedi. Leo kibarca, "Belki bunun yerine loş bir ışık kullanabilirsiniz?" dedi. Komşu düşündü ve sonra başını salladı. "Deneyeceğim," dedi. Leo'nun yüzü güldü.



O gece Leo ve babam yine bahçede oturdular. Leo günlüğüne yazdı: Baykuş ailesi güvende. Komşular yardım ediyor. Bahçe daha karanlık ve daha sessiz. Yumuşak bir ötüş duydu. Baykuş süzülerek indi ve alçak bir dala kondu. Leo nefesini tuttu. Baykuş koyu gözleriyle ona baktı. Leo göğsünde sıcak bir his hissetti. Kımıldamadı. Sadece izledi.



Babam fısıldadı, "İyi bir şey yaptın, Leo. Onlara dokunmadan ya da onları evcil hayvan yapmadan baykuşlara yardım ettin." Leo başını salladı. "Yabani kalmaları gerekiyor," dedi. "Ama yine de onları izleyip öğrenebiliriz." Defterine baykuşun bir resmini çizdi. Baykuş başını çevirdi ve sonra sessiz kanatlarla uçup gitti. Leo gece karanlığında kaybolana kadar izledi.



Birkaç gün sonra Bayan Patel Leo'yu yanına çağırdı. "Bak!" dedi bahçesini işaret ederek. "Baykuşlar geceleri çiçeklerimi ziyaret ediyor. Sanırım artık hava daha karanlık olduğu için hoşlarına gidiyor." Leo baykuşun çitinde tünediğini gördü, kalp şeklindeki yüzü ay ışığında parlıyordu. "Işıklarını kapattığın için teşekkürler," dedi Leo. Bayan Patel gülümsedi. "Bana öğrettiğin için teşekkürler, Leo."



Leo'nun bir fikri vardı. Bahe iin zel bir tabela yaptı: "Yaban Hayatına Hoř Geldiniz. Ltfen baykuřlara saygı gsterin." zerine baykuř ailesinin resmini izdi. Babam onu meře aėacının yanına asmasına yardım etti. Komřular grmeye geldi. Hepsini geceleri karanlık ve sessiz tutmayı kabul etti. Leo kendini gerek bir yaban hayatı koruyucusu gibi hissetti. Aralıklı diřli glmsemesi ay kadar geniřti.



Bir gece Leo yavru baykuşların uçmaya çalıştığını gördü. Kabarık kanatlarını çırpıyor ve dalda sallanıyorlardı. Leo günlüğüne yazdı: Yavrular büyüyor. Yakında uçup gidecekler. Biraz üzüldü ama aynı zamanda mutluydu. "Yabani olmaları gerekiyor," dedi babasına. Babam ona sarıldı. "Ve sen hazırlanmalarına yardım ettin," dedi. Leo yaban hayatına saygı duymanın onları bırakmak anlamına geldiğini biliyordu.



Baykuş ailesi bahçede haftalarca kaldı. Leo ve babam defterlerini çizimler ve notlarla doldurdular. Leo baykuşların fare ve böcek yediğini ve avlanmak için karanlık gecelere ihtiyaç duyduklarını öğrendi. Günlüğünü okulda sınıfıyla paylaştı. Öğretmeni, "Leo, doğaya nasıl özen gösterileceğinin harika bir örneğisin," dedi. Leo'nun yanakları gururla pembeye döndü.



Şimdi Leo hâlâ geceleri bahçeye çıkıyor. Defterini ve el fenerini taşıyor, ama el fenerini sadece yazmak için kullanıyor, baykuşlara tutmak için değil. Baykuş bazen ziyarete geliyor, meşe ağacının yükseklerinde tünüyor. Leo sessizce izliyor. Böylesine yabani ve güzel bir canlıyı görebildiği için şanslı olduğunu biliyor. Ve onu asla evcilleştirmeye çalışmaması gerektiğini biliyor.



Leo'nun günlüğü artık doldu. Son sayfaya yazdı: Yaban hayatına saygı duymanın onu yabani bırakmak anlamına geldiğini öğrendim. İzleyebilir ve öğrenebiliriz, ama rahatsız etmemeliyiz. Baykuşlar bizim komşularımız ve geceyi paylaşıyoruz. Defteri kapattı ve yıldızlara baktı. Karanlık bahçenin bir yerinde yumuşak bir ötüş iyi geceler dedi. Leo gülümsedi ve fısıldadı, "İyi geceler, baykuş."